

« zurück blättern vor »

FECHTARZ subst. m., ab 1566; auch *fektarz*, *wechter*; ‘jmd., der mit einer Hieb- oder Stichwaffe kämpft’ – ‘szermierz’: 1566 GórnDworz 17, SPXVI *Wechterowie áby trefnie vbráni byli*. ◦ [LBel.] (vor 1673) 1930 Oble. 14 *Niech się fektarze w placu z sobą schodzą*. – SPXVI, TR, L, SWIL, SW. ◊ **Var:** *fechtarz* subst. m. – TR, L, SWIL, SW; *fektarz* subst. m., [hapax] (vor 1673) 1930 Oble. 14; *wechter* subst. m., [hapax] 1566 GórnDworz 17, SPXVI – nur SPXVI. ◊ **Etym:** nhd. *Fechter* subst. m., ‘jmd., der mit einem Säbel kämpft’, GRI. ◊ **Der:** *fechtarski* adj., vor 1807 L ◦ [LBel.] 1834 PT XII 315-6, SJAM *I nad głowami gości błyskawicą mignął*. / *Przypominając Polskie fechtarskie wykręty*. Zuerst geb. TR.

« zurück blättern vor »